UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Bartolvs A Saxo Ferrato In primam Codicis Partem

Bartolus

Lugduni, 1567

Errore aduocatorum.

urn:nbn:de:hbz:466:1-96119

Visual Library

ſti.⁊ Rom.conſi.ccxvj.alias.xxvj.⁊ Are.lvij.
* CLAVD. DE SEISS. ¶ Doctorum iuramento. De hoc iuramento eſt tex.⁊ ibi Bar.in l.magiſtros.j.de profeſſ.li.x.
* CLAVD. DE SEISS. ¶ Prohibitum. Adde quod no. Bar. in l.ij.§.⁊ quidem.ff.ad Tertul.Bald.in l.ex facto.ff.de nego.geſt. Rom.conſi.ccccxxix.in ij.dub. Jmo.in l.in tempus.ff.de her.inſtit.

§. Non aliter. No.hunc caſum,⁊ no.hic tex.probandi negatiuam,ꝙ aliquis non eſt curialis vel cohortalis,qꝛ curiales,vel cohortales hoc dicũt,quod ipſe non eſt de eis,quod eſt optimum ad probandum quod quis non ſit de collegio,⁊ ſimilia.Facit ad hoc l.rura.de omni agro deſer.⁊ facit quod dixi in l.hoc iure.ff.de ver.oblig. ¶ Secundo no.quod doctori creditur de ſcholari ſuo.

LEX XII.

Sancimus patronum. Officiũ aduocati fiſci durat biennio.hoc vult iſta lex,⁊c.

LEX XIII.

Petitionem. Ex iſto prin.no.quod nomina eorũ qui ſunt de collegio, debent ſcribi in matricula,⁊ quod matricula probat eos eſſe de collegio. Ad quod facit j.de princi.agen.in re.l. matricula.lib.xij.quod intellige verum,ſi exerceant ea que pertinent ad matriculam,ſeu ad illud collegium, alias ſecus, vt l.qui ſub pretextu.ſ. de ſacroſanctis eccleſi. de teſta.milit.l. ſcriniarios. facit.ff.de teſta.mili.l.pe. ¶ No.iſtud ver.heredibus.ad q.quando officialis decedit officio durante, vtrum heredes debeãt habere ſalarium pro toto tẽpore. De quo videbitis j.eod.l.poſt duos ⁊c.

LEX XIIII.

Aduocati. Breuiter dicit,quod aduocati dicuntur ita legibꝰ militare,ſicut milites armis, ⁊ magis ſunt neceſſarij Reipublice, quam milites ⁊c.

LEX XV.

Post duos. Nota verſi.his quoqꝫ.⁊ breuiter dicit. Si officialis decedit intra annum,heredes eius debent habere ſalarium illius anni. Quod no.ad materiam huius legis tangit gl.in l.j.§.diuus.de varijs ⁊ extraordi.cog.

LEX XVII.

Iubemus. No.qualiter probatur quem nõ eſſe cohortalem,dixi ſ.eo.l.nemini. Non habetis hic alia ⁊c.

De aduocatis diuerſorum iudic. Rub.VIII.

¶ Jn quo differat hic titulus a precedenti,dic vt in gl.⁊c.

LEX I.

a **Suggestionem.** [a] No.qui depoſuit aduocationis officiũ, eſt in dignitate,⁊ appellatur clariſſimus,⁊ ex hoc apparet,ꝙ non debet torqueri tanquam habens dignitatem, ⁊ debet iuramentum mitti ad eum,tanquam ad egregiam perſonam.

ADDITIO.

a POMA. ¶ Suggeſtionem.vide pulchra ſimilia per Fel.in c.que in eccleſiarum.de conſti.

LEX IIII.

Laudabile. Nota iſtud principium,pro arengarijs.

LEX V.

Petitiones. No.qꝺ nullus poteſt aſſumi ad aduocationis officiuꝫ,niſi ſtatuto tempore ſtuduerit,ꝙ eſt tempus quinqꝫ annorum,⁊ habetis in j.conſtitutione Digeſtorum,etiã ſi ſit filius aduocati. Jta habemus hic etiam literas papales,que dicunt quod nullus poteſt aſſumi ad doctoratum,niſi ſtuduerit ſex annis in legibus.⁊ quinqꝫ in decretalib.in ſtudio generali,⁊ ita oportet nos iurare. Et idem eſt in l.iubemus.ſ.titu.j.

LEX VI.

* **Restituende.** *Hic eſt text.quem allegabam tibi ad q.ſ.tit.j.l.binos.⁊ dic vt ibi.pari lance in vtrunqꝫ diuidenda. ¶ Jtem not.ibi illũ verſi.nam vniuerſalis redditur. Habuiſtis idem in l.non plures.in fi.ſ.de ſacroſan.eccle.⁊ ibi etiam dixi.

ADDITIO.

* CLAV. DE SEISS. ¶ Reſtituende. Not.hic vnam gl.ſing.in verb.pro voto.que vult quod priuilegium alicui conceſſum extendit ad eius familiares.de cuius veritate vide per Alex.poſt Ro. in l.ſi finita.§.ſi de vectigalib.ff.de damno infecto.

LEX VII.

Per hanc. Not.ibi nouerint enim quod aduocatus, qui fuerit abſens a ciuitate per biennium perdit priuilegium ſui collegij,in alijs vero collegiatis requiritur quinquennium,vt j.de prin.agen.in rebus.l.matriculam. ¶ Nota verſi.non vt ſepe.nota quod ſi in ſolutione ſalarij,quod conſtituitur alicui propter dignitatem, non eſt conſtitutum tempus,intelligitur quod ſoluatur in medio temporis,vt hic quod eſt verum in iſtis aduocatis. Jn alijs autem perſonis quid iuris ſit,dixi in d.l.j.§.diuus.de varijs ⁊ extraor.cogni.⁊c.

LEX VIII.

Nemo. Not.quod iſte qui promouetur per ſaltum, non habet priuilegium,quod not.

De errore aduocatorum. Rubr. X.

LEX I.

1 **Eaque.** Breuiter dicit. † Quando aduocatus dicit parte preſente, videtur ipſa pars dicere. h.d. ¶ Quero, quo ad quid habeatur perinde, ac ſi pars diceret? Reſpon.quo ad partis preiudicium tantum, vnde ſi vult reuocare dictũ aduocati,poteſt reuocare ſicut ſuum probando errorem,vt videbitis in l.fi.j.eod. ¶ Quero,aduocatus coram iudice loquitur literaliter, clientulus eſt idiota, vtrum dictum aduocati preiudicet ſibi? Certe non ideo gl.hic dicit ſuper verbo preſentib.⁊ intelligentib.vide glo. Certe iſtud dictum gloſ.eſt bene dictum cauſa dubitationis tollende,ſed non eſt neceſſarium dictum. Nam eo ipſo quod dicit,preſentibus, intelligitur ⁊ intelligẽtibus,
2 † nam qui eſt preſens,ſi non intelligit,non dicitur eſſe preſens.in l. coram.ff.de verb.ſign.⁊ l.diem.§.coram.de arbi.⁊c.

ALIA ELCTVRA.

1 **Eaque.** Dictum aduocati preſente clientulo,videtur ab ipſo clientulo dictum. Error aduocati poteſt retractari vſque ad ſententiam.h.d.cum l.fi. Cautela eſt quod clientulus quando incipit litigare proteſtetur,quod ſi aliquid diceretur per aduocatum ſuum,quod contra eum faceret quod ipſe vult pro non facto,⁊ ei non conſentit,talis enim proteſtatio conſeruat ſibi ius ar.l.at.ſi quis.§.plerique.ff.de reli.⁊ ſum.fune. Jtem oppo.de l.error.ſ.de iur.⁊ fac.igno. Sol.vt hic no.text. ibi perinde habenda,⁊c. Ex quo poteſt aſſumi cautela quod aduocatus non loquatur latina lingua,ſed vulgari, qꝛ tunc forte clientulus ſuus non intelliget. Text.autem hic dicit quod ideo preiudicat,qꝛ preſente clientulo, ſupple,⁊ intelligente, ⁊ facit hec l.pro eo quod not.glo.in l.cum precum.j.de lib.cau.⁊ l.j.eod.titul.⁊ probat text.ibi dum dicit,te confiteris ⁊c.nam ſi dictum aduocati mei me preſente,⁊ intelligẽte mihi nocet,multo fortius illico quod ego dico, vel in libello pono quod mihi nocet,vt d.l.j.⁊ l.cum precum. Jtem intellige preelleg.l.cum precum. ⁊ l.j. quando aduerſarius meus eſt preſens,dum aduocatus loquitur me preſente,vel ego in libello meo pono aliquid, alias ſecus, quia expreſſa mea confeſſio meipſius non nocet mihi,niſi aduerſarius ſit preſens in iudicio,vt eſt caſus in l.certũ.§.ſi quis abſ.ff.de confe. Jta multo fortius non debet nocere abſente aduerſario meo id quod aduocatus diceret me preſente, vel ego ipſe coram ipſo iudice. Effectus huius dicti eſt quod quamuis ego in libello poſuiſſem aliquid contra me,⁊ dediſſem in curia penes tabellionem, ſed nõdum is aduerſario meo, vel ipſe de mea voluntate copiam non habuit,non preiudicat mihi,⁊ poſſum ipſum reaptare ⁊ lacerare,quia in abſentia aduerſarij non mihi nocet.vt ſ.probaui. Sed quãdo mitterem ipſum aduerſario meo, ⁊ ipſe ipſum reciperet, tunc ſcriptura mea, quam ego ſubdirigo,repreſentat perſonã meam,⁊ ideo mihi nocet.ſicut alias in epiſtolis que mittuntur,quia ex receptione ſit preiudicium mittenti,⁊ recipienti. De mittente probat l.publica.in fin.⁊ l. Lucius. ff.depoſiti,⁊ l.fin.cum ſua gloſſ.ff.de act. ⁊ ob.de recipiente probat l.ſi filius.in fin.ff.ad Mace. Jta hic de mittente,⁊ recipiente libellum. Franc.

LEX II.

1 ☞ Sententia que non fuit lata, licet errore ſcribentis ſcripta, quando noceat parti.
2 Sententiam non eſſe latam qualiter probabitur.⁊ nume.3.

1 **Errores.** Breuiter dicit error ſcribentium libellum,non nocet parti probato errore.h.d. Jnnuit hic tex.quod probando condemnationem non interceſſiſſe,probatur error ſcribentis, Contra j.vnde cogna.l.non hoc.quia non probat hoc eſſe: ergo, ⁊c. vnde poteſt eſſe quod ſententia non eſt lata,⁊ tamen hoc fuit ſcriptum non errore ſcribentis,ſed errore partis, hoc aſſerentis ſibi, Solu. Poſſumus dicere quod hic non ponitur perfecta probatio,⁊ ideo debet aliter probari,videlicet,qꝛ dixi illi aduocato de inſtrumento,

nec di

UNIVERSITÄTS-BIBLIOTHEK PADERBORN

ne dixi de ſententia. Uel aliter. vt ſuſtineas tex. prout iacet. Dico
ꝙ ſufficit probare ſniam non eſſe latā. Et ex hoc ſequitur, erratū,
vel a parte vel a ſcribente. vt l. ſi poſt diuiſionem. ſ. de iur. ⁊ fa. ign.
Cum ergo a quocunqꝫ ſit erratum, idē importat, vt ſ. l. proxi. ⁊ ī. l.
proxi. ⁊ de hoc non eſt curandū, cuius errore hoc contigerit. arg. l.
qđ ſi dubitet. de acq. he. ⁊ arg. l. Gallus. §. ſi eius. de lib. poſth. ꝙ te
1 ne menti. ¶ †Quero qualiter probabitur iſta negatiua, ſcꝫ ſenten
tiam non eſſe latam? gl. dicit probabitur eo ipſo, qđ non apparet
contrarium. Hoc videtur contra tex. qui requirit manifeſtā proba
tionem, vnde alij dicunt aliter videlicet quod probabitur eo ipſo
quod probatur ſententiam eſſe latam aliter quā dicat libellus, qꝛ
cum libellus diceret de quinquaginta, ſententia dicit aliter. Certe
iſta probatio non concludit, qꝛ licet vna ſententia dicat vnum, po
tuit eſſe quod fuit lata vna alia ſentētia, que dicebat aliter, niſi fie-
ret vna poſitio ꝙ in dicta cauſa non fuit lata niſi vna ſentētia ar-
gu. l. j. ī. ſi plures vna ſenten. ⁊ qđ ibi dixi vobis. ¶ Alij dicunt qđ
probatur iſta negatiua, qꝛ probabo iudicem illo tempore nō fuiſ-
ſe, vel eſſe mortuum. Quod ſatis placet, ſi tempus late ſententie
eſſet coarctatum loco, ⁊ tempore. Iac. Bu. dicebat aliter hoc poſ-
ſe probari. ſcꝫ per inſpectionem libri, in quo continent tales ſentē-
tie iudicis. ⁊ talis ſententia non reperitur, ⁊ ſic a ſufficienti diuiſio
ne probabitur iſta negatiua, vt l. obligationū fere. §. placet. de ac.
⁊ obl. ⁊ l. patre furioſo. de his qui ſunt ſui, vel alie. iur. ⁊ probatur ī.
de rebus credi. ⁊ iureiu. l. fi. quod ſatis placet, quod tene mēti per
petuo, ⁊c.

ALIA LECTURA.

Errores Negatiua facti, poteſt probari, dū mo-
do eius ratio cadat in ſenſum teſtis. h.
d. do. Iac. ⁊ loquitur iſta lex de ſecūda parte rubrice. Sꝫ
contra hoc op. de l. actor. ī. de proba. Gl. dat plures modos probā
di inter ceteros, dat vnum moduꝫ ꝙ poſſit probari per ſcripturā,
qꝛ oſtenditur ſententia, qꝛ ex inſpectione teſtamenti probatur, vt
l. fi. ī. de reb. credi. ⁊ hoc poſſet probari per tex. in d. l. fi. de reb. cre. ⁊
ita tenet gl. iſta. Et eſt ratio, qꝛ negatiua iſta eſt coarctata loco. ⁊ tē
pore, quod poteſt cadere in ſenſum teſtis. Dicit teſtis, fui preſens
cum iudex tulit ſententiam in tali palatio, ad tale bancum, in tali
die ante tertiam. in qua ſententia condemnauit Titiū in quinqua
ginta, ⁊ non in centum, optime probatur iſta negatiua per teſtes.
Dat gl. alium modum probandi negatiuam per teſtes, vt no. in l.
j. §. j. circa fi. gl. magne. ff. de itine. actuqꝫ priua. Bar.

LEX III.

Sententijs. Error aduocati poteſt reuocari,
probato errore vſqꝫ ad ſentētiam,
⁊ etiam in cauſa appellationis. h. d. ¶ Opp. ⁊ videtur, ꝙ
error facti poſſit reuocari vſqꝫ ad ſententiam, vt l. error. ſ. de iur. ⁊
fac. igno. Hic dicit intra triduū, quare male. Sol. hic denotat facti
accidentiam. qꝛ tantum triduo cauſa durauit, ⁊ iſta eſt vera, licet
Placen. dixerit aliter. ¶ Ultimo no. qđ error adhibitus in cauſa
principali poteſt reuocari in cauſa appellationis vt hic, ⁊ no. in l.
credito. §. iuſſus. ff. de appel. ⁊ tene menti.

Ut que deſunt aduocatis partium iudex ſup. Rub. XI.

¶ Continua vt in gl. ⁊ que poſſit iudex ſupplere. gl. hoc tangit ſu[d]
per rubrica, ⁊ ſuper nigro, ⁊ ibi dicam plene de hac materia.

LEX VNICA.

1 ¶ Iudex in his, que ſunt iuris, ſupplet.
2 Iudex in his, que radicātur in ſeipſo, quando poſſit ſupplere par
te non petente.
3 Circa ea que in parte radicantur, quando poſſit iudex ſupplere.
4 Iudex quando poſſit ſecundum conſcientiam iudicare. ⁊ nu. 5.
5 Iudex ex officio pōt bannitum in iudicio comparētem repellere.

a **Dubitandum** Iudex pōt ſupplere[a]
de iure, nō de facto. h.
d. tex. cū gl. ¶ Op. iudex debet iudicare ſm allega-
ta, ⁊ pbata, vt l. illicitas. §. veritas. de offi. preſi. er-
go ipſe ſupplere nō debet. So. Uerū eſt in his que
ſunt facti, nō debet ſupplere iudex, vt ibi, ſed in his
1 que ſunt iuris, ⁊ allegādo legē, vel rōnem facientem pro parte iu-
dex ſupplet. ita loquitur hic. ¶ Ad hoc op. de l. ſi irruptiōe. §. j. ff.
finiū regun. vbi dicit ꝙ iudex ſupplet de facto. Cuius timore Pla-
cen. hic dicebat ꝙ etiam de facto poteſt ſupplere, vt l. age. ſ. de trā
fac. ⁊ de pe. here. l. fi. Doc. cōiter tenent contrariū. Non ob. l. ſi irru
ptione. qꝛ ibi loquitur in his que ſunt nota iudici, vt iudici, qui po
teſt ſupplere. ſecus ſi eſſent nota iudici, vt priuato. Nō ob. l. age, vt
ibi. no. item non ob. l. fi. de pe. here. qꝛ officium iudicis ſuccedit loco ex-
ceptionis, ⁊ a parte imploratur. ¶ Cōtra hoc op. de l. ampliorē. ī.
2 de ap. vbi iudex ſupplet de facto breuiter †pro declarāda iſta mate
ria debetis ſcire ꝙ quedā ſunt que principaliter radicant ī parte,
quedā principaliter in iudice. In iudice, vt dare dilationes, pronū-
ciationes, ⁊ ſimilia. In parte, vt proponere exceptiones, producere
b re teſtes, ⁊ probationes, petere a iudice ſentētiā vel aliquid aliud[b].
¶ Circa primū, an iudex poſſit ſupplere, hoc eſt illud quod radica
tur in ſe facere parte non petēte ſic dicas, aut loquimur in his que
reſpiciunt iuris publici obſeruātiā, ⁊ iudex poteſt parte nō petēte
reijcere libellū male cōceptū, vt ff. de offi. aſſeſ. l. j. dare dilationes, vt
l. properandū. §. j. ī. de iud. ⁊ l. j. ī. quando ci. ac. cri. preiu. facere par-
tes iurare de calūnia, vt l. ij. §. ſed quia veremur. ī. de iu. calū. Predi-
cta vera quādo proceditur vtraqꝫ parte preſente. Nā ſi aliqua par
tiū eſſet cōtumax, cōtra illā partē cōtumacē non proceditur ad ali-
quid non petente, aut inſtāte altera parte. vt d. l. properandū. §. j. ⁊
ff. de iudi. l. ad peremptoriū, ⁊ auth. qui ſemel. quomodo, ⁊ quando
iud. Si vero reſpiceret partis vtilitatē, tunc iudex hoc nō poſſet fa
3 cere, niſi parte preſente, vt l. v. §. pe. ff. iu. ſol. ¶ †Circa ſecundū, ſcili-
cet in his que radicātur in parte, dicas, aut reſpiciūt publicā vtili-
tatē, ⁊ poteſt iudex proponere ex ſuo officio, nō petēte parte, vt re-
pellere aduocatū, vel procuratorē, vt l. quos prohibet. ff. de poſtu.
⁊ l. filiuſf. §. veterani. ff. de procu. ⁊ §. milites ea. l. Si vero publicam
vtilitatē nō reſpiciūt tunc ſi quidē loquitur in caſib. in quib. poteſt
cōtra abſentē peruenire ad diffinitiuā ſententiā, tunc iudex poteſt
ſupplere de facto inducendo probationes pro abſente, vt d. l. am-
pliorē. §. j. in prin. ⁊ ibi feci te notare, ⁊ auth. qui ſemel. quomodo ⁊
quādo iud. vbi feci etiā te notare. Si vero nō proceditur cōtra ab-
ſentē, vel contra eum ad diffinitiuā ſententiā peruenire nō poteſt,
tunc iudex nō poteſt de facto ſupplere. vt hic in tex. ⁊ in gl. Ita de-
betis intelligere l. age. ſ. de trāſa. ⁊ ita debetis intelligere iſtam ma-
teriā, quā pleniſſime explicaui in l. iiij. §. hoc autē iudiciū. de dā. infe.
4 ¶ In hac l. cōſueuit formari queſtio † vtrū iudex poſſit ſecundum
cōſciētiā iudicare. Et breuiter in his que iudex poteſt ſupplere, de
facto ſuppleat, vt ſ. dixi. alias ſi eſt iudex intra legē, iudicet ſecūdū
allegata ⁊ probata, vt hic ⁊ l. illicitas. §. veritas. ſed ſi eſſet iudex ſu-
pra legem, vt Papa, vel Imperator, vel alius dominus, cuius di-
c ctum habetur pro l. in territorio ſuo. tunc debet iudicare[c] ſecundū
conſcientiam ſuam, alias peccaret. Ita dicunt Theologi.

ADDITIONES.

a ¶ Supplere. ADDE ſecundum Bal. quod quando produco in-
ſtrumentum proteſtādo quod produco in illis partib. que faciunt
pro me dūtaxat, quod iſta proteſtatio nihil facit quo minus iudex
poſſit ferre ſentētiā pro reo ſi inſtrumēto cōtinetur aliquid in eius
fauorem quia illud conſtat ſibi vt iudici, ⁊ mea proteſtatio nō po-
teſt ligare manus eius in his que poteſt de iure facere. alleg. glo. in
l. j. §. editiones. ff. de eden. ⁊ Paul. dicit hoc dictum mēti tenēdum,
quia ſingulare licet contra faciat quod voluit Spe. in tit. de inſtru.
edi. §. nunc vidēdum. verſi. quid ſi produco. Tu vide dictum Spe.
quia non videtur obſtare per ea que dicit per quatuor ver. quod ſi
aliquis produxit inſtrumentum. An autem ſi reperitur ſentētia la-
ta pro te, ⁊ contra me, ⁊ non apparet ad cuius inſtantiam an va-
leat vide per Bal. ⁊ Paul. de Caſtr. hic.
IOAN. FRAN. RVER. ¶ ADDE Alex. hic qui plene tra-
ctat hanc materiam, ⁊ quod iudex de facto poſſit ſupplere pro ab-
ſente tenet Matheſi. nota. xvij.
b P. PAV. P. ¶ Aliquid aliud. Circa illud quod nō valeat ſenten-
tia, niſi ad inſtantiam alicuius ſit lata vide ⁊ limita vt per Iaſo. in
l. properandum. §. ⁊ ſi quidē in iiij. no. ī. de iudic. Aret. in authē. hoc
ſacramentum. ī. de iura. calū. ꝙ ſi feratur pro actore ſit ſatis requi-
ſitio facta in libello, quod poſtea tempore ſententie non petat.
c P. PAV. P. ¶ Iudicare. vide Fel. in c. ad petitionem. extra de acc.
vide quod dicit Bart. in l. Aemilius. ad fi. ff. de mino. ⁊ Aret. in l. ſi
ſeruum. §. ſequitur. ff. de verb. oblig.

ALIA LECTURA.

Dubitandum eſt. Iudex poteſt ſupplere de iu
re. h. d. ¶ Op. de his que no. in.
l. illicitas. §. veritas. ⁊ ꝙ ibi no. de offi. preſi. Sol. vt in gl. vel
dic, ꝙ aut loquimur de iudice qui eſt ſ. l. ⁊ ille ſupplet quod ſibi pla
cet, quia Princeps ⁊c. vt l. j. de conſti. prin. Queritur, nūquid iudex
quādoqꝫ ſuppleat vt iudex, q ſubiectus eſt legi. Dic, aut queritur
nunquid iudex poteſt ſupplere, vel iudicare, ſecūdum conſciētiam
ſuam informatam ex actitatis coram eo, ⁊ ſic eſt notū ſibi vt iudici,
⁊ poteſt vt no. hic in fi. gl. Aut vult iudicare ſecundū conſcientiam
ſuam informatā ex notario. Ita debet intelligi l. ſi irruptione. ff. fin.
regun. l. ij. ibi, authorum iniuria. ff. de feri. Si vero tale eſt notorium
aut nō, tunc queritur, nūquid poſſet ſupplere de iure. Et dic ꝙ ſic,
vt hic, ⁊ eo modo poſſet ſupplere de facto, arg. l. vbicūqꝫ. ff. de inter-
ro. actio. Aut queritur nūquid poſſit ſupplere de facto. ⁊ iudicare
ſecundū conſcientiā ſuā, ⁊ nō poteſt, ⁊ no. in d. §. veritas. imo plus,
quia licet iudicare contra conſcientiam ſuā dummodo iudicet ſe-
cundum actitata. gl. eſt in c. extra de offic. ordin. Pro hac l. vide gl.
que eſt in l. quoties. §. finali. ff. de probatio. ſuper verbo, heredem.
5 ¶ Item ex hac l. not. quod vbicunque iudex videt bannitum, qui